
Dressanes catalanes i La Invencible

Autor:

Data de publicació: 12-01-2014

L'any 1972, en els tres mesos que vaig passar formant-me a Cowes (Isle of Wight) al costat del Medina River, i en ple marc d'on Drake va perseguir els vaixells catalans (i cremar segons va descobrir en Cesc Garrido), el meu soci Davit Pratt (li vaig dir que el seu nom era català i no s'ho va creure) em va portar a Londres a la Society of apothecaries on vaig descobrir el quadre atribuït a Hillard amb la senyera catalana, del que en vaig poder comprar una reproducció el 1988 a Foyles (davant el teatre on feien Jesucrist Super Star) i del que tots heu pogut admirar a inh.cat la senyera per mi reconstruïda.

Ací teniu el link del lloc on el vaig trobar

Així el vaig trobar el 1972, amb la senyera

En aquest link es pot veure la meva discussió amb FP de la FAES de en.wiki,

encara que han censurat quan diu que jo no soc imparcial perquè col·laboro amb una web independentista (inh.cat)

La fusta de les drassanes

Si hi havia moltes drassanes havia d'haver-hi fusta a totes elles. També hi havia vaixells de càrrega. El Filibot era un tipus de vaixell de càrrega amb corrioles que podia transportar fusta d'un lloc a un altre.,

Cerqueu Filibot en aquesta pàgina:

<http://www.lexicmariner.info/lexicf.html>

Un filibot era un tipus de veler originalment dissenyat com a vaixell de càrrega general.

Originari dels Països Baixos al segle XVI, va ser creat per facilitar el transport transoceànic amb el màxim espai i eficiència de tripulació, al punt que el disseny estàndard no comptava amb armament, per maximitzar l'espai.

També va utilitzar extensivament corrioles de càrrega pesada per facilitar les seves operacions.

A la Revista Sàpiens d'aquest mes de febrer, hi apareix, a l'apartat 'Viure la història', un article (El lament del capità), signat per Enric Calpena, sobre un navegant, en Joan Arnau Palau, capità de "la Juliana", un vaixell de 860 tones i 32 canons que es va perdre en l'expedició de l'Armada Invencible. Arnau era propietari de la nau, que era la base de la seva fortuna. Un vaixell que valia més de quaranta mil ducats. Abans de la pèrdua amb la dita Armada, aquest vaixell s'havia dedicat al comerç mediterrani, i, a més, havia estat expropiat diverses vegades pel rei Felip II per donar suport a les seves tasques militars. Per exemple, quan els hispanos van voler assegurar-se el regne de Portugal, on va anar el vaixell amb 120 mariners mataronins. "Per bastir l'estol que havia d'envair Anglaterra, la monarquia hispànica va voler utilitzar els vaixells més adients, però no va tenir més remei que enllocar per força diverses naus mediterrànies, en absolut preparades per enfrontar-se a les onades i els corrents de l'Atlàntic. Després de diversos desastres, la majoria de naus catalanes, sicilianes, valencianes o napolitanes es van acabar estimbant contra les costes irlandeses, entre elles "La Juliana". El capità Arnau mai va rebre els diners de la indemnització, encara que les institucions el van

premiar amb diversos càrrecs que li van servir per no haver d'enyorar tota la vida el vaixell enfonsat i els mataronins ofegats."

He pensat que potser podia ser d'interès, si més no per exemplificar una vegada més les constatacions que ja s'han fet manta vegades a l'INH sobre la participació en aquella Armada de mariners de les terres de parla catalana. Potser hi ha alguna afirmació de n'Enric Calpena que pot ser matisada pels que en sabeu.

A la premiada monografia d'en Cristian Cortès d'Els Setantí (Fundació Salvador Vives Casajoana, 1973) hi ha, a les pàgines finals, una dramàtica narració de l'encallada d'una galera d'un Montcada, crec que és, en una platja anglesa. Formava part de l'Armada Invencible. Els supervivents van defensar el navili embarrancat com si es tractés d'un castell a la sorra, però al final van sucumbir al setge anglès. No recordo el nom de la nau, però em sembla que era de grans dimensions i bàsicament poblada de catalans. Crec que en Cortès en documentava la circumstància perquè la majoria hi van perdre la vida i, entre ells, un Setantí.

Penso que és el de sempre, que els costa creure (a la historiografia oficial) que haguem tingut coses grans a partir del XV, i ja ni ho cerquen.

Suposo però que tot va sumant (catalans a l'Armada Invencible), encara que sigui d'un en un.

Doncs que gratin una mica... Segons en Capmany, a la batalla de Lepant de 1571 hi havien 80 oficials de nau, tots de Sant Feliu de Guíxols. Poca broma!

Mai he entès com, sent Tortosa, el destí final de la fusta dels Pirineus i dels Monegres, les principals drassanes del Principat fossin les de Barcelona. Remolcaven la fusta (per terra o per mar) fins a Barcelona? La lògica és que Tortosa fos l'epicentre manufacturer i per l'estuari laberíntic del delta un bon lloc per resguardar la flota.

Al tanto

A la parada de S. Jordi cada any hi venen un germans d'Arbúcies que em van portar unes fotocòpies amb fusta venuda a les drassanes de BCN

Un fet: Les Drassanes son a Barcelona.

Però també hi havia Drassanes a tota la costa. I les de sant Feliu de Guíxols eren molt importants.

La fusta no tenia perquè baixar tota per l'Ebre, podia venir del montseny i de les Guillerries i baixar per el Llobregat/ Tordera/Ter

Al segle XV no hi havia cap moll perquè descarregaven a la platja. És per això que van haver de construir un moll de veritat més tard. Penso jo.

Al programa " sota terra" de TV3 van veure que les edificacions del segle XIV (les drassanes) es van reconstruir, de forma pràcticament idèntica, uns quants metres més enrere. Per aquesta raó, les que fins ara s'havien pres per edificacions gòtiques genuïnes, són en realitat una reconstrucció posterior.

Si van reconstruir les drassanes va ser perquè hi havia negoci, (només cal fer-hi una visita i veure el vaixell d'en Joan d'Àustria) i probablement les van ampliar, potser perquè tenien una comanda important. La fusta havia d'arribar d'alguna manera i aquesta fusta s'havia de emmagatzemar en algun lloc. Primer s'emmagatzemava a la platja i més tard al moll

Mira quina imatge:

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Moll_de_la_Fusta_i_passeig_de_Colom,_a_Barcelona_ANC-1-402-N-10300.jpg